

בא עראמין ואח'

ע"י ב"כ עוה"ד מיכאל ספרד ו/או נטלי רוזן

מרחוב אחד העם 49, תל אביב - יפו

טל': 03-6206947; פקס': 03-6206950

העותרים

נ ג ד

1. היועץ המשפטי לממשלה

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים ירושלים

טל': 02-6466513; פקס': 02-6467011

2. סמל שני י', לוחם מג"ב

3. רס"ר ו', לוחם מג"ב

המשיבים

הודעת עדכון מטעם המשיב 1

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד ובקשות להארכת מועד, מתכבד המשיב 1 להגיש הודעת עדכון מטעמו, כדלקמן:

1. עניינה של העתירה בבקשת העותרים, כי בית המשפט הנכבד יורה למשיבים לבוא וליתן טעם מדוע לא יוגש נגד המשיבים 2 ו-3, כתב אישום בגין תיק החקירה שנפתח בפרשת מותה של עביר עראמין (להלן - המנוחה), ביום 16.1.07.
2. ביום 10.2.10 ניתן על ידי בית המשפט הנכבד צו על תנאי המורה למשיב 1 ליתן טעם מדוע לא יורה על פתיחתו מחדש של תיק החקירה בפרשת מותה של הילדה עביר עראמין (להלן - המנוחה), תוך ביצוע השלמות חקירה ככל שיראה לנכון, ובהתאם לכך ישקול אפשרות להעמדה לדין.
3. ביום 28.3.10 הגיש המשיב 1 כתב תשובה מטעמו לעתירה ולצו על תנאי, בו ציין כי לאחר ישיבה שהתקיימה אצל המשנה לפרקליט המדינה, הוחלט כי תיערך השלמת חקירה בעניין מותה של המנוחה, לאחר שהובא לידיעת פרקליטות המדינה כי בחודש פברואר 2009, במסגרת גיבוש עמדת משרד הבטחון ביחס לתביעה אזרחית אשר הוגשה על ידי העותרים, נערך ביחס לאירוע נשוא העתירה דו"ח על ידי משרד חקירות פרטי. כמו כן, צויין כי עם סיום השלמת החקירה, יבחן חומר הראיות החדש, ותתקבל החלטה בעניין על ידי הגורמים המוסמכים. על כן טען המשיב כי דין העתירה להימחק.

4. ביום 4.5.10 ניתנה החלטת כבוד הנשיאה ביניש בה התבקש המשיב לשוב ולעדכן בעניין
נשוא העתירה עד ליום 1.8.10.

ביום 1.8.10 עדכן המשיב כי משטרת ישראל ביצעה נסיונות לאתר את העדים ששם
הופיע בדו"ח החקירה שבוצעה לצורך תביעה אזרחית בתיק, אך כי נסיונות אלה לא צלחו
עד כה.

נציין כאן, כי במסגרת פעולות אלו בוצעו, בין היתר, נסיונות לאתר את העדים ששם
הופיע בדו"ח חקירה שבוצעה לצורך תביעה אזרחית בעניין נשוא העתירה. אלא,
שכאמור, מרבית הנסיונות האמורים לא צלחו. עד אחד אשר הגעתו למתן עדות תואמה
באמצעות אחיו, לא התייצב בסופו של דבר למסירת עדות במועד שתואם. שאר העדים
לא אותרו, על אף פניות רבות לזמנם באמצעות גורמי הקישור הפלסטיני.

עוד נמסר בהודעת העדכון, כי נערכת בחינה האם יש מקום להמשיך ולפעול לשם איסוף
ראיות וגביית עדויות נוספות במסגרת החקירה, על רקע החומר שעלה אגב ניהול התיק
האזרחי.

5. ביום 2.9.10 עדכן המשיב כי בסיומה של הבחינה האמורה לעיל, החליט המשנה לפרקליט
המדינה (פלילי), כי יש מקום לעשות נסיון נוסף לאיתור העדים האמורים, זאת אף שעל
פני הדברים, נראה שאם לא תהא התפתחות בלתי צפויה, הדבר לא יקדם את החקירה
באופן משמעותי. בהתאם לכך, ובשל הקושי האמור באיתור העדים, נעשתה פנייה לב"כ
העותרים, בבקשה כי ינסה לסייע באיתור אותם עדים, והאחרון הסכים לעשות כן.

6. בעת זו יבקש המשיב לעדכן, כי על פי הנמסר מאת ב"כ העותרים, אף נסיונותיו לסייע
באיתור העדים האמורים, כפי שהסכים באדיבותו לעשות, לא צלחו.

7. בנסיבות אלה, החליט המשנה לפרקליט המדינה (פלילי) מר יהושע למברגר, כי אין מקום
לקיום פעולות חקירה נוספות בעניין נשוא העתירה.

8. אשר על כן, בהתחשב בעובדה כי המשטרה פעלה בשקידה ראויה על מנת לאסוף ראיות
נוספות במסגרת השלמת חקירה, הרי שלמעשה ניתן כבר עיקר הסעד אליו התייחס הצו
על תנאי אשר יצא תחת ידיו של בית המשפט הנכבד ביום 10.2.10.

יצוין, כי בהתחשב בכך שהשלמת החקירה לא העלתה למעשה ראיות חדשות, הרי
שמטבע הדברים אין מקום לשנות מן ההחלטה שלא להעמיד את המשיבים 2 ו-3 לדין
פלילי, החלטה אשר כפי שפורט בהרחבה בתגובות השונות אשר הוגשו על ידי המשיב,
המשיב סבור כי אין עילה להתערב בה.

בהקשר זה נזכיר, כי על אף בקשת העותרים בעתירה כפי שהוגשה, בית המשפט הנכבד לא הוציא מלפניו צו על תנאי המורה למשיבים לנמק מדוע לא יורו על העמדתם לדין של המשיבים 2 ו-3, על סמך חומר הראיות שביחס אליו הוגשה העתירה.

משנמנע בית המשפט הנכבד ליתן צו על תנאי כמבוקש בעתירה, ברי שאין מקום לדון בשלב זה פעם נוספת בסוגיית סבירות החלטת המשיב שלא להעמיד לדין את המשיבים 2-3 על סמך חומר הראיות שהיה קיים בתיק החקירה במועד הדיון בבקשה למתן צו על תנאי, כפי שמבקשים העותרים לעשות (כעולה מתגובותיהם לבקשות המשיב להארכת מועד).

יתרה מכך, בהתחשב בכך שפעולות החקירה שבוצעו מטעם המשיב לא העלו, כאמור, ראיות חדשות, ממילא אין מקום לשנות מן ההחלטה המקורית בעניין נשוא העתירה, ועל כן אף לאחר ביצוע פעולות החקירה הנוספות, ברי כי דינה של העתירה להדחות.

לפיכך, יבקש המשיב מבית המשפט הנכבד לדחות את העתירה.

9. למעלה מן הצורך, נבקש לעמוד בקצרה על תוכנו של דו"ח משרד החקירות הפרטי אשר הובא לידיעת פרקליטות המדינה, זאת, על מנת לסבר את האוזן, כיוון שתוכנו של הדו"ח טרם הובא בפני בית המשפט הנכבד, ולמרות שלא עלה בידי המשטרה לגבש, על סמך הדו"ח, ראיות בהן ניתן יהיה לעשות שימוש במסגרת הליך פלילי.

10. במסגרת הדו"ח האמור הובאו מספר תמציות של שיחות עם תושבי הכפר מהן עלה, כי ביום האירוע היו עימותים בין כוחות הבטחון לנערים בכפר, במסגרתם נזרקו אבנים (ובעדות אחת צויין אף כי הושלכו פחיות צבע) לעבר כוחות הבטחון, וכי כוחות הבטחון עשו שימוש באמצעים לפיזור הפגנות.

בתמצית שיחה אחת, עם שני נערים שצינו כי השתתפו בהתפרעויות נמסר, כי המנוחה נפגעה מרימון הלם שנורה על ידי כוחות הבטחון.

תושבת כפר אחרת מסרה, כי המנוחה חלפה במקום בעת העימותים בין הצעירים לבין כוחות הבטחון ונפגעה (עם זאת, בתמצית השיחה לא מצויין ממה בדיוק נפגעה המנוחה).

מתמצית שיחה עם תושבת אחרת עולה, כי זו מסרה שהמנוחה נפגעה מהאש שהשיבו כוחות הבטחון לעבר מידי האבנים, וכי התושבת יצאה מביתה לאחר ששמעה על פציעת המנוחה, ואז ראתה אותה פצועה. יצויין כי מתמצית שיחה זו עולה כי הדברים שנמסרו על ידי תושבת זו לעניין הפגיעה במנוחה הם בגדר עדות שמיעה.

אחותה של המנוחה מסרה כי המנוחה נפגעה מכדור גומי, וכי לא היו הפרות סדר במקום.

11. יצוין, כי מדובר באמרות כבושות לאורך זמן רב, שלא נמסרו באופן יזום על ידי התושבים. אמרות אלה שונות, מהותית, מעדויות התושבים כפי שנמסרו למשטרה סמוך לאחר האירוע. לפיכך, על פני הדברים, משקלם של הדברים אשר נמסרו לחוקר הפרטי על ידי תושבי הכפר, לראשונה, זמן כה רב לאחר האירוע (ואשר, כאמור, ממילא לא התגבשו לכדי ראיות בהן ניתן לעשות שימוש בהליך הפלילי), ובהתחשב בעיתוי ונסיבות אמירתם, הינו נמוך ביותר.

האמור מצטרף לכך, שכפי שפורט בתגובות הקודמות מטעם המשיב, הממצאים הרפואיים, לרבות חוות דעת המומחה מטעם העותרים, אינם מאפשרים לקבוע, ברמת הוודאות הנדרשת לצורך העמדה לדין פלילי, את הגורם למות המנוחה, ועל כן גם בתמציות השיחה האמורות אין כדי לשנות את ההחלטה שלא להעמיד את המשיבים 2 ו-3 לדין פלילי.

עוד יצוין, כי בתמציות השיחות האמורות יש דווקא כדי לחזק את הדברים שמסרו המשיבים 2 ו-3 בדבר התפרעויות שהיו במקום ואף יש בהם כדי לתמוך באפשרות עליה עמדנו בעבר, שהמנוחה נפגעה מאבן או חפץ אחר שהושלך על ידי המתפרעים.

למרות האמור, כפי שפורט לעיל, פעלו המשיבים על מנת לנסות לאתר את העדים שצוינו לעיל, אך, כאמור, ללא הצלחה.

12. לאור כל האמור לעיל, סבור המשיב כי דינה של העתירה להדחות, או למצער להמחק.

13. בשולי הדברים נציין, כי ביום 15.8.10 ניתנה החלטה על ידי בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופטת אפעל - גבאי), במסגרת הליך אזרחי שמנהלים העותרים נגד המדינה, בעקבות מותה של המנוחה. במסגרת החלטה זו הגיע בית המשפט המחוזי לכלל מסקנה כי המנוחה נפגעה מקליע גומי שנורה לעברה על ידי אחד משוטרי מג"ב (המשיבים 2-3 לעתירה זו).

יחד עם זאת נציין, כי בכך אין כדי להשפיע על קבלת ההחלטה בכל הנוגע לנקיטה בצעדים פלילים, וזאת בהתחשב בהבדלים שבין בנטל ההוכחה בהליך פלילי לבין נטל ההוכחה בהליך אזרחי.

14. העובדות הנוגעות לפעולות החקירה הנוספות שבוצעו על ידי משטרת ישראל בחקירה בעניין נסיבות מותה של המנוחה נתמכות בתצהירו של רס"ב עמוס חודידה, ממשטרת מחוז ש"י.

היום, כ"ח שבט תשע"א
2 פברואר 2011

הילה גורני, עו"ד
סגנית בכירה לפרקליט המדינה